

Tako se pase živina ves dragi dan po tečnih pašah, na večer pa se med petjem pastirjev domu žene in v ograjo zapré. Ko se zmračí, se snidejo pastirji pri enem ali pri drugem svojih sosedov, ter se pri njem ves večer kratkočasijo. Na ta način preteče dan za dnevom.

Ko se pa začne zima približevati, poslové se tudi pastirji od ljubljenih planín in dragih bajtic ter se spravljajo domu težko obloženi s planinskim sirom in željno pričakovani od svojih znancev in sosedov.

Glejte, tako življenje je po planinah; ali se vam ne dopade?

Bukovski Tone.

Drevesce.

Pri mojem drevescu
Zmir vetrič pihljá,
In z listjem šaljivo
Po vejah igra.

Veseli se ptički
Med cvetje zberó,
In pesnice lepe
Izbrane pojó.

Živalice drobne
Se zgodaj glasé,
Očeta v nebesih
Po svoje častó.

Tud' jaz na vse zgodaj
K drevescu hitim,
Da z drobinimi ptički
Očeta častim.

— č.

Prebrisan kmet.

V Parizu, glavnem mestu francoske dežele, so na teržni dan prodajali mesarji mesó.

Pripeti se, da pride memo mesnice tudi neki kmet, ki je bil vpervič v Parizu.

„Pojdi sím, pojdi,“ kliče ga majhen mesar, „ter vzemi kaj s seboj!“

— Priprosti kmetič pristopi bliže ter vzame telečjo kračo, katero pobaše v bisago — in odide naprej.

„Oho! to ne gre takó, plačaj poprej,“ kriči za njim mesar.

Kmetu se to čudno zdi od mesarja, ki ga je poprej vabil in mu rekel, da naj kaj s seboj vzame, a zdaj ga kar naravnost tirja, da mora plačati.

Hitro korači nazaj k mesarji ter ga vpraša: „He, brate! ali nisi poprej rekel: Vzemi kaj s seboj! za plačilo nisem jaz slišal niti najmanje besedice.“

„Moraš plačati“ vpije mesar.

„Tedaj dobro, če pa nimam nič denarja boš menda tudi zadovoljen, ako ti zapojem tako pesem, ktera bo tebi prav po volji.“

„Nó, ako tako pesem zapoješ, da mi bo dopadla, hočem te oprostiti dolga.“

Kmet začne peti, — poje zdaj to, zdaj zopet drugo pesem, — začne

zopet tretjo, četerto i. t. d., ali nobena ne dopade mesarju. Kmet jezen, da mu ne more ustreči, misli in misli, naposled nagerbanči čelo, odpre usta, vtakne roko v žep, ter začne peti:

Pridi, pridi vèn mošnjček
Plačan hoče biť možiček.

„To mi dopade, to je po mojej volji, takó je prav,“ vpije mesar.

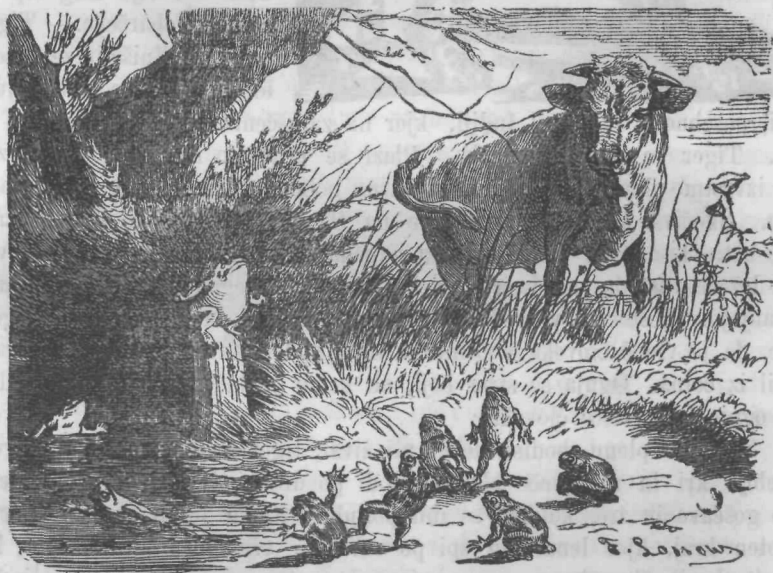
„Dobro, če ti ta pesem dopade, sem pa prost dolgá in kraća je moja,“ to rekši jo kmetič naglo naprej pobriše.

Zdaj še le je mesar sprevidel, kako ga je kmet prekanil, toda prépozno je bilo, kajti prebrisaní kmet je že peté odnesel s kračo.

Ivana Jam.

Žaba in vol.

(Basen.)

Na livadi blizo nekega močvirja, v katerem je bilo mnogo žab, se je pasel vol. Žaba vidši lepega vóla reče svojim tovaršicam: „Tako velika, kakor je vol, sem lahko tudi jaz.“ To rekši, začne svojo gerbasto kožo napihovati, ter vpraša svoje tovaršice: „Ali nisem tako velika, kakor vol?“ Tovaršice se jej smejejo in rekó: „Še zmêrom si majhna žaba, kakoršna si bila poprej.“ — Še bolj se napanja in zopet vpraša: „Kaj pa zdaj, ali nisem velikemu volu enaka?“ „Nisi ne“ jej odgovoré druge žabe. „Nó, zdaj le bom“ reče ter se še bolj in bolj napanja in — poči.

Napuh pelje v nesrečo.

